

FAMILLA

BUDA-PESTA

4 Maiu st. v.
16 Maiu st. n.

Va eși joi'a si duminec'a.

Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 34.

ANULU XIV.
1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Scene comice din lumea parisiiana.

(Urmare.)

IV.

Sunt multe parti scabroze ce-mi potu fi interdise,
Caci vedi ca pan'aice sunt multe file scrise
Si par' ca totu nimica eu n'am pututu se spunu;
Prin cate-va *posiade* culesu 'n convinctiune
Nu potu descri vietia ce altii in volume
Imense si cetite, prin ani, abia adunu!
In adeveru imi place privi acesta lume
Cu ironia numai, in partile-i comune
Si dramele-i nu trebuie luate 'n seriosu;
Caci omenirea joa o trista comedia,
In care vietia noastra e-o vecinica prostia,
Sub unu aspectu ridicolu pre comicu seu duiosu!
Asiu fi doritu mai bine se-ti scriu literatura,
De arte, de sciintie, de spiritulu, de cultura,
De totu ce intr'o tiera e nobilu si frumosu:
De teatru, de vietia francesului privata,
Ce inca in virtute mai pare consacrata,
Cu tote ca multa tinde spre cerculu vigiosu.
Asiu fi doritu . . . dar inse am cugetatu mai bine,
Ca spagiu lu si scopulu unei scrisori convine,
In relatari intinse a fi mai marginitu:
Caci eu in aste linii nu mi-am propusu a-ti face
Tabloulu vietii nostre complete si opace,
Antica, cunoscuta ca unu jurnalul cetitu!
Nici n'am atinsu din vietia o parte importanta,
Ce pentru tine pote e multu interesanta
Sub diferite puncte adanci, de studiatu.
Esista multe scene de trista comedia
In sfera unor omeni hraniti de poesia
Si muritori de fome, ce inca n'am notatu.
Sunt jurnalisti si omeni de litere si arte,
Miseri, flamandi de nume, fatali, ce nu au parte
A fi distinsi, caci geniulu comunu nu pote fi;
Cu pen'a, sub ideia de-a nu fi in sclavia,
Persecutati de sorta, ei luptu in saracia,
Si moru far' ca hazardulu se-i pota induleci!
Cu spiritulu susceptibilu in declamari, in presse,
Nimicu nu sunt aceste fiinti neintielese,
Principii utopiste, instincte si pasiuni;
Athei, facu mariagiuri seu ingropari civile,
Si dupa-o cariera de lupte inutile,
Ei cadu! . . . pieru in spitaluri, in suferinti febrile,
Se 'mpuscu! . . . seu moru de tineri, nenorociti, ne-

buni . . .

Am cunoscutu de-aceste figuri interesante,
Si-am asistatu la multe ridicule, pedante
Inmormentari civile de *frati* si de *amici*;
Caci din pecate reulu ia proportiuni gigante

Si are influinta numai pindre calici . . .
Sunt multe scene 'n vietia, cand comice, cand triste,
Ce-aru merita unu studiu, idei specialiste,
A le pute cunosce, petrunde seu simti;
Si eu in aste renduri trecu numai in reviste
Priviri, de care astadi abia-mi potu aminti! . . .

* * *

Nici n'am intratu in vietia amara, anathema,
Ce mana o junetia misera si bohema,
In vast'a capitala unica pe pamentu;
E tristu! . . . e unu spectacolu sinistru, de orore,
A contempla o faia de-acele 'ngrozitoare,
In care vigiulu arde, conduce spre mormentu!
Si se privesci o scena bohema, infernala,
La care 'nchipuirea s'aprinde, se rescoldu,
Gandindu ce pote-unu spectru hidosu de vagabondu,
Unu spectru tristu cu faia uscata si amara,
Orbite-adanci in care ardu doi carbuni cu para,
Si 'n centru lumei culte la ori ce pasu abondu! . . .
Sardoniei, au unu spiritulu ce musca prin sarcasme,
Unu spiritulu . . . rezultatulu actiunilor infame,
La care sort'a trista, misera, i supunu;
Intelligenti, hazardulu prin scrieri i incerca,
Ca 'n proza seu in versuri adesea ori se placa,
Si geniulu se-i scape dintr'unu abisu comunu.
In adeveru adesea mai multu decata ori unde
Parisulu are 'n sinu-i o classa ce petrunde
La geniu, dupa dile de lipsa, suferinti;
Gilbert, Moreau si *Murger*, inteligenti profunde,
Musset, celu mai de geniu din tote-aste fiinti! . . .
Caci nu esista note mai dulci si mai divine,
Decata acele versuri ce de *Musset* sunt pline,
De multe ori compuse pe muri la *Violon*;
Pe bulevardu, la baluri, sub arbori, prin gradine,
Studentu, bohemu p'atuncea, placeri, dureri, suspine
Le prefacea in perle eterne . . . cu 'nu creionu!
Sunt inca parti a vietii in clasele comune,
Din care eu aice cate ceva voui spune,
Spre a-ti pute o vaga ideia completa;
Pre comice adesea, sunt scene militare;
Seu cand amicii *divei butelci* dupa 'ngropare
Mergu in vinatiri bune durerea a uitu.
Adesea-ori se 'ntempla ca *fratii* si *amicii*,
(Si in acesta classa nu sunt decata calicii.)
Cand au vr'o ingropare civila de facutu,
S'adunu toti impreuna la casa mortuara,
Pornescu incetu spre grupa cu pompa funebrara,
Si 'n urma mergu se planga pe *fratele* perdutu.
Cuprinsi de o profunda si vecinica durere,
Sermanii *frati* nu afla mai dulce mangaere,
Decata cinstind vinatiri la unu *amicu* crismaru;

Toasturi si vivate *Comunci* se închina,
 Séu jalea i petrunde si cin'a se termina
 Prin ghionturi . . . si masacrulu e crâncenu si amaru.
 Politi'a 'ntervine si cu asaltu isbesce
 A *fratilor* revolta, prin grosuri mi-i trêntesce;
 Banchetulu e o balta de sânge si de vinu!
Amici cu mâne rupte, cu ochii scosi unu frate
 Si altii multa vreme portu râni adânci în spate
 De ghionturi . . . suvenirulu funebrului festinu!
 Astfel dar se finesce civil'a 'nmormântare,
 Ce se repetu-adesea si lasa indignare
 In clasele înalte si culte de pe-aici:
 Ea este-o inventie pentru-a gasi mâncare
 Si beutura gratis la câti-va *frati* si-*amici*! . . .

(Finea va urmá.)

Petru V. Grigoriu.

Martirele libertatii italiene.

(Urmare.)

In butulu marei nenorociri, totu-de-una planá pe buzele Enrichettei unu sóre, care luminá închisórea întunecósa, stralucindu în modu binefacatoru si a supra celorlalti prizonieri.

Intr'aceea nu trecù multu si Enrichetta deveni morbósa. Zadarnice fure tóte silintile si rugamintile cá s'o lase afara din închisóre. Mai multe familie fruntasie din Veneti'a promisera a o primí si grigi în cas'a lor. In fine i-se dede si permissiunea, înse numai atunci, când se sciù cá bolnav'a nu se mai póte însânetosíá si cá e aprópe de mórte. Ea muri în etate de 27 ani, dup' o bóla de treispre-diece luni.

Dupa ce sóii Enrichettei isi capetara libertatea, aflându-se în sigurantia pe pamêntu francesu, numai de cât dupa debarcarea lor celebrara unu Te-Deum serbatorescu întru amintirea nobilei martire.

Consângenitate ori amicitia cu eroii libertatii séu numai unu semnu de compatimire pentru jertfele nenorocite espunea pe cele mai nobile femei mâniei si vindicetei reactiunii învingátore. Mame, femei si sorori d'a luptatorilor pentru libertate, se maltratau în modulu celu mai înfioratoru. Mam'a si sor'a contelui *Ruvo*, ducess'a de *Pepoli*, cari arangiara o colecta patriotica, se têrira 'n închisóre si se 'ntinsera pe scaunulu de tortura, ér altele se tramisera 'n esilu. Chiar si a supra femeilor, cari coseau tricolorulu italianu inca se prevedea o pedépsa. Contess'a *Ros'a Testi Ranzoni* fu condamnata la arestu de trei ani, fiind c'a cusutu unu stindardu tricoloru italianu. Ducele de Modena întari sentintí'a acést'a, înse închisórea de fortarétiá o schimbá în arest de monastire.

Unu june romanu, care traise în esilu timpu îndelungatu, d'odata cu erumperea revolutiei din Lombardi'a în 1848, scrisese mumei sale în Venetiá, cá va veni a casa, cá s'o îmbracisíeze si apoi sê plece îndata la lupta contra Austriei urgisite.

— D'atátia ani am doritu sê te revedu înainte d'a muri, — i respunse mum'a, — si dec'ai veni acum, cum asiu avé taría sê te lasu a plecá éra? Du-te, lupta-te, pentru patria! De vei cadé, acusi ne vom revedé în ceru. Ddieu îmi va resplatí acestu sacrificiu!

Alta muma isi tramise amêndoi fiii în lupta, si audindu, cá unulu a remasu pe câmpulu de lupta, díse:

— Speru, cá celalaltu nu va fi fugitu.

Multe mame murira de superare pentru mórtea fiilor lor, séu pentru suferintiele celor din temnitie.

Pe esiafotu înca murira multime de femei si murira voióse pentru patri'a lor; ele se urcau la esiafotu cu pasi siguri si fara nici o frica plecau capulu sub securea gâdelui.

Intre aceste fu si *Eleonora Fonseca Pimentel*, un'a dintre cele mai frumoése si mai de spiritu femei italiene; ea fu decapitata în Neapolea, pe piaci'a publica.

De origine din o familia avuta, vedjuta, din Neapolea, dotata de la natura cu calitati eminente, atrase de timpuriu a supra-si atentíunea generala; i-se admirá atátu frumseti'a, cât si spiritulu, talentele si cultur'a ei innalta. Primele-i încercári poetice le 'ncarcá de laude poetulu *Metastasio* si invetiatií cei mai renumiti se uimiau de cunoscintiele sciintifice ale tinerei copile.

Cu o ânima însufletita pentru totu ce e maretíu si frumosu isi iubiá înainte de tóte patri'a si libertatea; cu entusiasmu salutá ea primele începuturi ale revolutiei francese si jurá ura eterna regimului tiranicu alu Bourbonilor.

Când innaintara trupele francese spre Neapolea sub conducerea generalului *Championnet*, *Eleonor'a* se folosi de tóta înfluint'a ei — cá sê deschida Francesilor portile. Plebea, famosii *Lazzaroni* din Neapolea, cari în ignorantia lor se faceau totu-de-una instrumentulu reactiunii, a inamiceí lor de mórte, corupta de regimu si cleru, luá o tîenuta atât de amenintátore faci'a de partisanii libertatii, în cât acestia numai cu pericululu vietii puteau iesi afara pe strade. *Eleonor'a* inse, curagiósa si 'ndrasnétiá, aretá, cá nu-i pésa de multimea turburata; ea înarmá tóte femeile partidei sale si percurse stradele fara frica de *Lazzaronii* înfuriati; astfel scapá împreuna cu consógiele la castelulu *St. Elmo*.

Invingându libertatea si publicându-se republic'a, *Eleonor'a* isi consacrá tóte puterile pentru nóu'a ordine si se siliá cu vorb'a si 'n scrisu a-i documentá bunetátile, a atítia iubirea de libertate si independintia în ânimele tuturor, în fine a însuffá concetatiienilor sei inspiratiunea, ce o sêntia ea pentru caus'a cea sânta. Ea fondá unu diurnalu „*Monitoriulu de Neapolea*“, în care cu armele bogatului seu spiritulu luptá pentru suveranitatea poporulu. Cas'a ei érá loculu de convenire pentru barbatii cei mai însemnati, cari se 'ntreceau cu *Eleonor'a* în devotamêntu si sacrificiu pentru patria. Esemplulu femeii patriotice, elocintí'a-i stralucita, zelulu ei înfocatu, entusiasmau chiar si ânimi mai liniscite si mai reci.

Dupa caderea republicei si rentórcerea Bourbonilor, *Eleonor'a* fu trasa 'n procesu. Junt'a statulu o condamná la mórte. Constanti'a si curagiulu aretatu de *Eleonor'a* în tóte periclele n'o parasira nici în ór'a acést'a. Liniscita si plina de demnitate isi ascultá anunçierea sentintiei de mórte si cu pasi firmi meise din prinsóre-i pâna pe piaci'a unde érá radicatu esiafotulu.

Aici acceptá o multime enorma din plebea cea mai de rîndu.

(Va urmá.)

N. Petra-Petrescu.

SALONUL

Conversare cu cetitórele.

Pace séu resboiu? . . .

Nu ve spariati, onorabile cetitóre, nu vreu sé facu politica. Sciú bine cá a face politica, séu mai bine a vorbí de politica, in presinti'a damelor, este o — nepolitica. In punctulu acest'a barbatii si femeile nu se potú întielege, cáci alt'a e politic'a barbatului si alt'a a femeii, de cumva adeca si femeile — facu politica.

Déca facu? Facu dñeu, si înca dóra în mesura mai mare decât barbatii, celu puçinu încât privesce efectulu. De cumva femeia întreprinde ceva, de siguru reese, cáci cine i-ar puté resiste? Planulu barbatului înse de multe ori nu ese la cale. Elu, puterniculu, domnulu creatiunii, nu arare ori trebuie sé chiamo intru ajutoru conlucrarea femeiesca. Ma unu proverbu francesu, plinu de galanteria, dice, cá nici unu lucru frumosu nu se póte îndepliní fara concursulu femeilor.

Astfel dara, se 'ntielege de sine, cá lucrulu celu mai frumosu — dupa conceptulu barbatilor — politic'a înca nu se póte face fara ajutorulu femeilor. Secsulu slabu are fórté mare rolu pe terenulu acest'a. Ma, déca vom considerá bine istoria, vom vedé, cá de multe ori si politic'a a fost condusa de femei, si barbatii nu erau decât niste instruminte órbe in unele mâni delicate.

Istori'a ne învétia, cá motivulu multor fapte mari n'a fost decât unu surisu, o stringere de mâna, séu vr'o ochire. Ér unu filosofu ni spune, cá acele tñeri sùnt mai fericite, pe a caror tronuri sïedu femei, pentru cá acolo barbatii domnescu, — pe când in cele cu domnitóri nominali barbatesci femeile își desvólta dictatur'a lor.

Nu voui sé desbatemu acuma adevverulu acestei tese, cáci nu intra in cadrulu ce facusem acestei conversatiuni. Vreu sé constatu numai atât'a, cá concursulu femeiescu in politica este periculosu pentru barbatu, — cáci prin ajutorulu ei dñensulu fórté adese ori se pomenesce, cá nu acolo a ajunsu unde elu a voitu; nu s'a facutu aceea ce dñensulu a voitu, si cá prin urmare elu n'a condusu, ci a fost condusu. Éta caus'a, pentru care a vorbí de politica in presinti'a damelor — este nepolitica.

Dar nu numai fric'a de acestu periculu, ci chiar si politeti'a trebuie sé puna stavila unui barbatu in privinti'a acest'a. Nu tóte femeile facu politica, nu tóte o iubescu. Si s'o spunemu fara reserva, tocmai acele sùnt mai amabile. Ori cum s'o considerámu, politic'a nu este unu lucru frumosu, cáci nadusiesce inspiratiunile animei, se servesce de intrigi si se 'ntemeieza pe lips'a consciintei sufletului. É bine, femeia care corespunde acestor cerinti'e nu mai póte sé aiba respectulu unui barbatu, cáci ea numai de jumatate e femeia, ér de jumetate a devenitu unu — demonu.

Este înse o mare întrebare, cá unde se 'ncepe politic'a? Sùnt acte importante, la cari de multe ori conlucra tóta natiunea. Sùnt idei, cari inspira si însufletiescu pe toti fiii si pe tóte ficele unei tñeri. Sùnt unele necessitati, cari pe toti ne îndatorescu, prin urmare toti trebuie sé ne facemu datoría. Tóte aceste,

considerate din punctulu de vedere generalu alu unei definitiuni, s'aru puté aduná sub conceptulu cuvântulu „politica.“ Si totusi nu sùnt acést'a.

Cuvintele „pace“ si „resboiu“ de siguru indica unu terenu politicu alu conversatiunii, si totusi când la începutulu acestei conversári am întrebatu: „Pace séu resboiu?“ — eu nici decât n'am voitu sé facu politica. Am pusu o întrebare, la care tocmai acuma multi parinti, multe mame, frati si surori, multe candidate de mirese, multi prieteni aru dorí sé seia respunde positivu.

Întrebarea pazei si a resboiului atinge multe anime, pune in vibrare cele mai delicate corde ale sufletului, deci ea ocupa cu totu dreptulu loculu seu pe paginile aceste.

O! cu ce placere asiu dorí sé potú respunde la ea! Câte anime asiu usiorá, câte suspine asiu stinge si câte temeri asiu aliná. Ce rolu frumosu ar fi acest'a pentru mine!

Remuneratiunea ar fi cea mai frumoasa ce se póte întipui: alinarea suferintiilor ce întuneca cerulu animei, usiorarea sufletelor împovarate de nelinisciri, si readucerea fericirii in familie. A sci, cá anu redatu cuiva fericirea, este o placere mai innalta decâtu acést'a? Ea e ênsasi fericirea!

Cum sé nu-mi para dar fórté reu, cá nu-mi potú îndepliní acést'a dorinti'a? Actiunile diplomatilor sùnt pline de enigme. Ceea ce facu astadi, ei demintiescu mâne. Din lucrările lor nu putemu sci ce va urmá?

Pace séu resboiu?

Josif Vuicanu.

Gândirile unei femei frumoase.

* Prin privire femeile se batu in duelu.

* In amoru, celu ce se plânge vré sé fia con-solatu.

* Modesti'a nu este de cât o vanitate civilisata; simplicitatea i este superióra.

* Imbuibarea de placeri este unu verme rodietoru care se pune in anim'a ori carei simtñiri.

* Când cineva voesce sé vorbésca reu de altu cineva, începe mai totu-de-una de a díce despre dñensulu bine negativu.

* Ori cât de puçinu ar frecventá cineva o societate rea, i remâne totu-de-una o péta.

* Când femeia a ruptu bariera prejudecátilor, se lovesce de tóte asprimele vietii.

* O femeia care solicita este o femeia ce se compromite.

* Nu se reia nimicu asiá de durerosu cá afectiunea sa.

* Amorul este la anima aceea ce este o radia a sórelui la natura, e totu-de-una urmata de umbre.

* Când o femeia are atacuri de nervi la cea mai mica contrarietate, la trei casuri ea se preface celu puçinu pentru unulu.

* Dóue luni de absinti'a inviosiesce unu amoru nascund, trei îl facu adesea sé móra.

* Sinulu unei femei este singurul refugiu unde unu omu póte sé plânga fara slabiciune.

Literatura si arti

Dlu Pascaly, precum ni se scrie din Bucuresci, este decisu că în vér'a acést'a sè vina cu o trupa mica dar bine alésa spre a dá represintatiuni în unele orasie din Transilvania si Ungaria. Salutámu cu bucuria acésta intentiune a dlui Pascaly si sântemu convinsi, că si publiculu pe unde va trece, îl va întimpiná pretotindene cu caldura.

„**Amoru si dincolo de morméntu**“, novela de Ponson du Terrail, tradusa de dlu N. F. Negrutiu, a esitu de sub tipariu la Sibiu si se afla de vëndiare la traducatorulu în Gherla. Pretiulu 30 cr.

Dlu Grigoriu T. Miculescu a scosu de sub tiparu o carticica intitulata : „Colecta de recepte din economia, industria, comerciul si chemia, pentru economi, industriasi, meseriasi si comercianti.“ Se afla de vëndiare la editorulu dlu N. F. Negrutiu în Gherla, pretiulu 50 cr.

Concertulu trei Leria a reesitu bine la Bucuresci. „Dorobantiulu“ scrie, că tiner'a artista si-a atrasu cele mai meritate incuragiari, pentru vocea-i dulce si graciósa, dar mai cu sèma pentru metod'a-i alésa, pentru studiulu ce se observá în cântulu dsale. Pe lângá aplause, a culesu mai multe buchete, dintre care unulu din partea M. S. Dómnei protectórea tineri artiste, care asistiá la spectacolu.

Biserica si scóla.

Sinodulu archidiececanu din Sibiu în siediñt'a a dóu'a ántáiu verificá pe deputatii noi, se întregira comisiunile, se decise că pe lângá protocolu sè se mai pórté si unu diuaru, apoi se primi cá pe viitoru sè se dea deputatilor concediu numai din motive importante, se otari cá catechetulu de la scólele din Reghin sè nu capete léf'a ceruta, ci numai sè fía consideratu la împartírea ajutorulu de stat; în privint'a împartirii stipendiilor Coloja din Abrudu s'a decisu sè se preferé tinerii din Abrudu, apoi cei din muntii apuseni, în urma tinerii din archidiececa. În siediñt'a a trei'a, înainte de deschidere, s'a decisu cá protocólele sinodulu sè se tiparésca cu ortografi'a etimologica de pân'acuma; deputatulu Stravoiu facu interpelatiune în privint'a ordinulu, datu de ministrulu de culte relativu la serbatórea Stlu Stefanu, care într'aceea s'a si retrasu; apoi consistorulu fu îndrumatu, cá în cestiunea prioritátií báii de arama St. Domokos si a actiilor de la societatea brasóvèna de báii, sè purcéda la compunerea bilantulu anualu; se facura unele schimbári în actulu fundatiunalu alu repausatulu Siaguna, — si se votá unu proiectu de instructiune pentru procedura la alegérite de deputatii la sinodulu archidiececanu.

Sinodulu eparchialu aradanu, deschisu de Il. S. Pr. S. parinte episcopu diecesanu Ioanu Metianu, în siediñt'a prima a îndrumatu rapórtéle facute si petitiunile sosite, la comisiunile respective; se verificare deputatii alesi : Ioanu P. Desseanu, Dimitrie Carabasiu, — pe Ioanu Suciú îl verificá conditiunatu, ér alegérea dlór Ioanu Buna si Const. Dragoiu nu se intari, — în fine se completara unele comisiuni.

„**O carte recomandata pentru scóle.** Ministrulu de culte a recomandatu cartea intitulata : „Ele-

mente din constitutiunea patriei“ de Teodoru Petrisóru spre întrebuintiare în scólele románesci.

Societati si institute.

„**Románi'a Juna**“, societatea literaria a tinerimei románe din Viena, si-a constituitu comitetulu pe semestrulu alu doile astfel : presiedinte drd. med. Octaviu Blasianu, vice-presiedinte C. Popu juristu, secretari B. Voina fil., T. Ratiu technicu, cassariu I. Cornea technicu, controloru D. Steopoe technicu, comisiunea revedietóre : Dr. N. Hanganutiú medicu, N. Popa medicinistu, D. Jovitia technicu; comisiunea literaria : B. M. Lazaru technicu, dr. med. Nicolau Hanganutiú, Ioanu S. Paulu technicu, N. Grigoreanu fil.; Paulu Budiú fil.

Reuniunea invetiatorilor din protopopiatulu de Leta-mare si-a tinutu adunarea generala în joi'a dupa Pasci, în comun'a Virtisiu, sub presidiulu Rds. D. protopopu si canonicu onor. Nicolau Vulcanu. Durere! apelulu îndreptatu catra preotímea diecesana d'a luá parte la acésta adunare nu avu nici unu rezultat, căci nici unulu nu se înfáçisíá, afara de cei câtiiva din protopopiatulu acést'a. Invetiatorii presinti dederá proba de zelulu lor. Se tînura dóue disertatiuni, un'a de Ioanu Muresianu invetiatoru în Leta-mare, si alt'a de Georgiu Cretiu invetiatoru în Virtisiu. Viitórea adunare generala se va tîné la tómná în opidulu Leta-mare.

Ce e nou ?

Atentatu contra imperatulu Vilelmu. Sâmbeta, la 11 l. c., dupa miédiadi la órele trei si jumatate, s'a facutu în Berlin unu atentatu la viét'i'a imperatulu Vilelmu, care trecea cu tras'a — în care se aflá si fic'a sa marea-ducessa de Baden — tocmai înainte palatuluí ambassadoruluí russescu. Atentatorulu este unu calfa de tnicaru din Lipsia, cu numele Hödel. Dênsulu e numai de 17—18 ani. A datu trei focuri, dar nici unulu n'a nimeritu. Elu fu prinsu îndata. Sgomotulu produsu în poporatiune a fost mare; înainte palatuluí s'a adunatu o multíme de ómeni, carora imperatulu s'a aretatu pe balconu. A dóu'a dí imperatulu s'a dusu la teatru unde a fost primitu cu entusiasm. Sér'a orasiulu fu iluminatu. Se dice, cá atentatorulu e unu socialu-democratu.

Diet'a în dilele trecute avu niste siediñt'e fórte sgomotóse. Se desbatu petitiunea comitatuluí Pesta în contra aceluí ordinu alu ministruluí de interne, prin care acést'a restrinse dreptulu de întrunire. Opositiunile atacara fórte aspru pe ministrulu, si în deosebi deputatulu Desideriu Szilágyi combatu fara crutiare si cu multu efectu ordinulu ministruluí. Facêndu-se votare nominala, guvernulu avu majoritate de 32 voturi. Deputatii románi votara astfel : cu guvernulu : Antonescu, Ciple, Ioanovicu, Misiciu, Nistor, Romanu, Serbu, — contra : Balomiri, Stupa, — absentara : Borlea, Cosma, Doda, Gurbanu, Hodosiú, Mihali, A. Popu si G. Popu.

Intrebarea pazei séu a resboiuluí se va decide în timpu scurtu. Séu congressu séu resboiu, acést'a e alternativ'a. Angli'a pretinde, cá Russi'a sè substérna congressuluí totu tratatulu de pace de la San Stefano.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOSIFU VULCANU.